

Jessen: At det foreliggende Lovforslag om en Revision af Husdyrloven har mere end almindelig Interesse blandt Landbrugerne, vise jo de lange Forhandlinger, som ere blevne førte mellem Landbrugets Repræsentanter om Sagens Afgørelse, og i det hele og store maa det ogsaa siges, at Lovforslaget er modtaget med Velvilie, om der end paa enkelte Punkter er fremkommet ikke ubetydelige og berettigede Anker. Imidlertid maa det paaskønnes, at Lovforslaget i al Almindelighed er udarbejdet til Støtte for Landbruget i dets Bestræbelser for at frembringe de bedste Avlsdyr, idet man fra Statens Side derved rækker Landbruget en hjælpende Haand, for at det kan bestaa i den Kamp, det for Tiden kæmper. Jeg vil haabe, at det maa lykkes det Udvalg, der bliver nedsat, at komme til et tilfredsstillende Resultat ved, at der tages Hensyn til de Udtalelser, der ere fremkomne fra de forskellige Sider. For mit Vedkommende kan jeg sympatisere med de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Nørre-Sundby (J. Jensen) og senere bleve tiltraadte af forskellige ærede Medlemmer, men særlig af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds, Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), idet jeg formener, at Præmieringen bør gaa i Retning af Foreningsbestræbelser og ikke som hidtil i Retning af Enkeltmandspræmiering. Jeg anser det nemlig for at være den bedste og sikreste Vej til at fremme vor Husdyravl og vort Husdyrbrug. Jeg tror, at skulle vi støtte denne Sag paa bedste Maade, gøres det bedst gennem Foreninger, hvorved en større Kreds støttes og derigennem samtidig den enkelte Mand. Dertil kommer, at navnlig af pekuniære Grunde har en Forening det anderledes i sin Magt at følge — som nødvendigt er — med Udviklingen, hvad den enkelte Mand mangan Gang ikke ser sig i Stand til. Dog er det selvfølgelig langt fra min Mening — og jeg er der ogsaa enig med det ærede Medlem for Nørre-Sundby — at Præmiering til Enkeltmand skal ophøre. Men jeg anser det for heldigst, at Præmiering til Enkeltmand træder, om jeg saa maa sige, tilbage i anden Række.

Efter Lovforslagets § 1 kunne Nabo-landboforeninger, som afholde Dyrskue i Fællesskab, erholde et yderligere Tilskud af 10 pCt. ud over det normale og kunne benytte dette Beløb saavel til Præmier som til Mødepenge. Denne Bestemmelse i Lovforslaget er blevet kritiseret af forskellige, og jeg skal villig indrømme Berettigelsen i en hel Del af det, der blev an-

ført derimod, navnlig naar det anføres, at dette var uheldigt for mindre Landboforeninger i tyndt befolkede Egne. Der blev tillige anført i Dag af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) at der var Fare for, at det skulde forhindre, at Foreninger, der i sin Tid af politiske Grunde vare delt i to, atter kunde slutte sig sammen. Jeg skal dertil villig indrømme, at denne Gene og Hindring kan være til Stede, og jeg skulde meget beklage, hvis denne Bestemmelse skulde have denne Virkning. Men jeg kan ikke se andet, end at saadant et Fællesskue for Landboforeninger kunde være til stor Nytte for den Sammenligning, som derved kan finde Sted. Jeg synes, at der er saa meget mindre Grund til at anke over, at de kunne faa dette Tilskud paa 10 pCt., som jo de Landboforeninger, der ikke ville gaa med til et saadant Skue, frit kunne lade være, hvis det skal være til Hinder for deres Vækst eller Udvikling at indvarsle eller afholde et saadant Fællesskue.

Paa Spørgsmaalet om Kvægopdrætningsforeningerne skal jeg ikke komme nærmere ind, da jeg paa dette Punkt fuldstændig kan tiltræde, hvad det ærede Medlem for Horsens Landkreds har udtalt. Der er derimod en anden Ting, jeg vilde fremdrage, da den vist ikke har været tilstrækkeligt fremme tidligere. Jeg har den Opfattelse, at der ved Præmiering af Dyr var Grund til — mere end hidtil — at tage Hensyn til Afkommet, saaledes at der gaves en højere Præmie, end der hidtil var anvendt derpaa, naar Afkommet var faldet efter god Afstamning.

Det er for øvrigt navnlig Bestemmelserne om Kontrolforeningerne, der have foranlediget mig til at tage Ordet. Naar Forslaget sætter 250 Køer som det mindste Antal, og den højtærede Minister mener, at det ikke er for højt, maa jeg tillade mig at udtale, at skulle disse Foreninger gøre den Gavn, som Hensigten er, navnlig da at give os god Oplysning og paalidelig Vished med Hensyn til, hvorledes det enkelte Individ betaler sit Foder, er jeg overbevist om, at det er nødvendigt at vi indskrænke Køernes Antal og da gaa ned til det Antal, Kommissionen har foreslaaet nemlig 200. Det er jo for en Kontrol-assistent, der virkelig vil opgive et Regnskab, hvorpaa der kan bygges, og ikke et Regnskab, der kun gælder paa Papiret, et saa vidtløftigt Arbejde, at han absolut ikke vil kunne overkomme at faa de Oplysninger fremdragne, som skulle til for at kunne give os ren Besked om, hvad en Foderenhed